

bába költöztették a Múzeum oklevél gyűjteményét, megfestették az alapító, özv. *Cserey Jánosné* és a múzeumot támogató *Pótsa József* életnagyságú képeit, kuruczkori tárgyakból és oklevelekből, látogatott Rákóczi-kiállítást rendeztek s gondoskodtak a Múzeum kertjének befásításáról. A múzeumi gyarapodás mind vétel, mind ajándékok útján szép eredményt mutat. A jelentés két pontjához múzeumi szempontból külön van szavunk. Egyik az építés ügye, melyről a jelentésből azt a meggyőződést meríthetjük, hogy nem a pénz hiányán, hanem a tervezést elvállalt műépítészen múlik. Ez a múzeumi érdekek rovására megy. A másik a Kézdivásárhelyen talált *Gábor Áron-féle* ágyúcső ügyével kapcsolatos. Az ágyúcsövet a kézdivásárhelyi városház tanácstermében helyezték el. Ez eddig érthető; a város szempontjából jogos és kegyeletes. Az az eljárás azonban, hogy Kézdivásárhely képviselőtestülete a lelőhelyen eszközrendő további kutatásra a Székely Nemzeti Múzeumnak — az Olt folyamvidékéhez tartozó egész székelység gyűjteményének — csak oly föltétellel ad engedélyt, *hogy eredmény esetén a talált tárgyak közösen illessék a Múzeumot és a várost*: kicsinyességről, a múzeumi érdekek felfogásának sajnálatos hiányáról tesz bizonyosságot.

K.

Új könyvek.

- Barna Endre, Középjait.** Magyar tanulságok a bukaresti kiállításról. Kolozsvár. Stief Jenő és Társa. 1906. 8° 74 l.
- Bartók György ifj.** Az akaratszabadság problémája. Kolozsvár. 1906. Stein János bizománya. 8° 118 l.
- Békefi Remig.** Emlékbeszéd, melyet a budapesti kir. magyar tud. egyetem Rákóczi-ünnepélyén 1906. évi október hó 29-én mondott. — Budapest. M. kir. tudományegyetemi nyomda. 1907. 4° 12 l.
- Borbély István.** Toroczkó története 1848—49-ben. Kolozsvár. Stief Jenő és Társa. 1906. 8° 94 l.
- Bunea, Augusztin dr.** Mitropolitul Sava Brancovici. (Reproducere din „Unirea“ 1906. Blaj, 1906. Tipografia Semin. Arhidiecezan. 8° 99 l., 1 lev. Ára 1 kor. 50 fill.
- Szabó Adorján.** II. Rákóczi Ferenc Kassa multjában. A kassai „Kazinczy-Kör“ megbizásából írta: —. A „Kazinczy-Kör“ kiadása. Kassa. Nyomatott Vitéz A. utóda könyv- és könyomdájában. 1906. 8° 62 l. Ára 60 fill.

Helyreigazítás. Az *Erdélyi Múzeum* múlt évi 5-ik füzetében (pag. 340—41.) Bács-toroki újabb leletek cz. közleményemben több alaki és tartalmi hiba fordul elő, a melyeket az alábbiakban javítok ki:

1. A törőkövek feltüntetett méretei nem többre, hanem csak egyre vonatkoznak, mert a kavicsokból használatba vett törőkövek méretei mind különbözők. 2. Az edények e pereme mind felálló; innen az *e* kihagyandó. 3. Egy lekopott s részben meg is csonkult koronájú szemfogát helyett szemfogat olvasandó. 5. Lithoglyphusokat szó után az s belüli szükségtelen és viselte helyett viselje teendő. 4. Ikarna helyett Karna értendő. 6. soha és sehol nem hiányzó törőkövek után itt is előjöttek. toldandó be s ugyanígyen „meg a csereforgalom gyakorlását bizonyítja“. elhagyandó. 7. Ellenben bizonyítja a csereforgalom gyakorlását az obsidián jelenléte, mert ez import anyag Erdélyre nézve, de viszont nem állítottam az obsidiánokról, hogy ezeknek primitívus jellege neolitikos kultúrára vallana, mert az obsidiánok formajellege minden kultúrkorban megegyező, hanem igenis neolitikus vall a keramika jellegeinek összhatása.

Orosz Endre.

Pályázat a Kovács Sámuel-pályadíjra.

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület pályázatot hirdet *magyar történelmi tárgyú balladára vagy kisebb költői elbeszélésre*. Jutalma néhai Kovács Sámuel dési református lelkes 2000 korona alapítványának egy évi kamata.

Idegen kézzel vagy gépen írt, egybefűzött vagy kötött pályaművek jeligés levéllel ellátva 1907 május 15-ig az Erdélyi Múzeum-Egyesület titkárához Kolozsvárra küldendők.

Az egyesület bölcsészeti-, nyelv- és történettudományi szakosztálya három tagjának bírálata alapján a pályadíj a legjobb s magában is irodalmi értékű pályaműnek az alapító rendelkezése szerint Sámuel-napján adatik ki. A bírálatot az *Erdélyi Múzeum* 1907 októberi száma közli.

Kolozsvárt, az 1907 márczius 13-án volt választmányi ülésből

az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnöksége.

Utolsó szó Imre Sándorhoz.

Imre Sándor soraira, melyeket válaszomra az Erdélyi Múzeum 1906. évi 396—397. lapjain írt, nem reflektálok, mert személyeskedik. Egy mondatát azonban, a tárgyi igazság érdekében, nem hagyom szó nélkül.

Imre Sándor ezt írja: „Nem én (Imre Sándor) leszek az oka annak sem, ha válasza alapján valaki azt találja sejteni, hogy a pályakérdést ő maga tűzte ki magának, vagy a kitzítésben része volt“. (Erd. Muz. 397. l.)

Ezen gyanúsítással szemben *határozottan kijelentem, hogy a pályakérdést nem én tűztem ki magamnak, sőt kitzítésében részem sem volt.*

Békefi Remig.